

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Az igazság hatalma.

Pécs, 1897. július 14.

Azt mondják, hogy eszmét agyonütni, az igazságot elfojtani nem lehet s ha a kormánypárti lapokat olvassuk, ezt a mondatot nem ritkán igazolva látjuk, mert a sok csűrös-csavarásból, a hatalom bálványa körül lejtett dervistánc közben olykor-olykor mégis csak felcsillan az igazság önkéntelen megnyilatkozása, persze nem azért, hogy melegítsen, hanem hogy a hamis következtetések ködébe vesszen. Az ilyen feltörő igazság ott nem más, mint elszólás, a melyet restelkedve iparkodnak mihamarabb feledtetni azokkal, a kiknek az elevenére tapintottak.

Ilyen önkéntelen igazságot hangoztatt a napokban a „Pécsi Napló“, a melynek világlátott főszerkesztője az éjféle nap országában tett legutóbbi utazása közben meggyőződve arról, hogy mennyire igaza van az ellenzéknek, a mikor az ugynevezett közös külképviseletnek tisztán osztrák voltát hangoztatja s Magyarországnak diplomáciai érvényesülését csak magyar külképviselet útján tartja elérhetőnek, csakis magyar emberek által kívánja képviseltetni az összmonarkiát.

„Mert — ugymond — a magyar ember szívében, gondolkodásában magyar, de hivatalból, kötelességből osztrák is tud

lenni. Osztrák-magyar tehát kizárólag magyar ember lehet, míg az osztrák diplomata magyar és osztrák soha sem lehet.“

Nos, ez a mondás olyan elvitázhatatlan igazság, a melyet három százados történelmünk minden lapja tanúsít, csak hogy mi ebben az igazságban a magyar ember szegényét látjuk, és nem olyan megbecsülendő tulajdonságot, a melynek a diplomáciai állások osztogatásánál jutalomra kell találnia.

Hát nem igazi átka volt mindig az ezeréves magyar nemzetnek, hogy fiainak jó része az osztrák uralom alatt mindig kétlaki életet élt, hogy belső érzelmeiben, szívében, gondolkodásában magyar volt ugyan, de hivatalból — vagy inkább a hivatalért — osztrák is tudott lenni. A mikor egyéni boldogulásáról volt szó, akkor azt a belső embert, aki magyar maradt, elnémitotta, magyar érzelmeit szíve legmélyebb fenekére temette s lett belőle osztrák, aki krokodilus-könyek között járt a kezére az idegen érdekeknek a nemzet jogai lenyugözésében.

Nem százszorta tiszteletreméltóbb az az osztrák, aki dacára annak, hogy Ausztria soha sem volt nemzet, hanem csupán csak geográfiai fogalom, soha osztrák voltát meg nem tagadta; tettei, működése soha meg nem hazudtolta szíve osztrák érzel-

meit. Kötelességből tud a magyar ember osztrák lenni? Hát mért nem tud az osztrák kötelességből magyar lenni? Azért, mert az olyan kötelesség, amely valakinek a saját nemzete megtagadását és egy másik nemzetbe való átídomulását parancsolja, természetellenes, minden etikai alapot nélkülöző s azért kötelesség a szó valódi értelmében nem is lehet.

Aki azt hazudja, hogy neki hivatalból kötelessége magyarból osztrákká lenni, az megtagadta nemzetét, mert az képtelenség, hogy valaki két nemzetnek, két különböző államnak egyszerre legyen hű fia, s már abban a feltevésben, hogy valaki egyképen lehet osztrák is, magyar is, benne foglaltatik hazánk külön államiságának a megtagadása.

S ezt a tények is megdönthetetlenül bizonyítják. Voltak és vannak a közös diplomáciában is magyar emberek, voltak és vannak a közös hadseregben is magyar tiszték s mért van az mégis, hogy sem diplomaciánk, sem hadseregünk nem tudott igazán még osztrák-magyar sem lenni, hanem maradt, ami volt, sült osztrák?

Azért, mert azok a magyar emberek, akik ezekbe a közös intézményekbe bekerülnek, azt tartják, hogy hivatalból, kötelességből osztrákká kell lenniök, s ebben igazuk is van, mert a diplomacia, a hadsereg csak egy államot szolgálhat s

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Haza megyek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Édes anyám! Megtelt a szívem, a lelkem keserűséggel. Szeretnék rajt' könnyíteni. De tudja édes anyám, ebben a nagy városban nincsen senki, a ki olyan jó szívvél hallgatná meg az én panaszomat, mint az édes anyám. Nincsen senki, a ki olyan szépen meg tudna vigasztalni, mint édes anyám.

Hallgasson meg édes anyám! Hallgasson meg úgy, mint otthon szokott. Tudja, akkor mikor úgy estenden kiültünk oda a pitvarba, az öreg szomorufűz alá.

Emlékszik-e rá az édes anyám? Akkor én még olyan gyermekember voltam, tele ábránddal, reménnyel.

Olyan szépen tudott is hozzám szólni az édes anyám. Olyan volt a szava, mint a csöppentett méz, olyan édes. És én úgy elhallgattam, olyan áhitattal, mintha csak imádságra szóló volna a harang. Emlékszik-e rá?

Mesélt nekem olyan szép dolgokról. Olyan okos dolgokat mondott el nekem. Sokat tanultam belőle. Megőriztem minden szavát. Itt őrzöm a lelkemben. Ez ad erőt a küzdelemben, a szenvedésben, a szomorúságomban.

Mert hát kijutott ám mindebből a maga

fiának édes anyám! Sokat szenvedtem, sok a szomorúságom.

Ezért akarok könnyíteni a lelkemen. Ezért akarom kitárni a szívemet édes anyám előtt. Nagyon könnyit rajtam a vallomás. Csak hallgasson jó szívvél, figyelemmel. Tudja úgy, mint mikor otthon voltam és úgy néha néha valami nagy szomorúság belevette magát a lelkembe és én elmondtam azt az édes anyámnak. Ugy hallgasson meg most is. Olyan jó lélekkel, olyan figyelemmel.

De ne szóljon közbe. Ne mondja semmire, hogy nincs igazam. Majd ha végig meghallgatott, csak akkor szóljon. Akkor én is meghallgatom az okos, bölcs szavát.

Nem is tudom, hol kezdjem?! Ugy vagyok, édes anyám, mint a kis gyerek, ki valamit szeretne mondani, kinek valami baja van és nem tudja megmondani, hogy hol fáj, mi fáj? Ha kérdik, akkor is csak néz, néz, míg végre is sirva fakad. És csak, ha jól kisírta magát, akkor kezd beszélni, akkor mondja el a baját.

Én is úgy érzem, mintha könyvek lopóznának a szemembe. Végig is csorognak az arcomon, le erre a fehér papirosra, ide az édes anyám levelére.

Majd ha olvassa az édes anyám a leveletem, majd meglátja a könyeim helyét. Azok is segítenek kimagyarázni azt, a mit én tán nem is tudok úgy elmondani, a mint szeretném.

Édes anyám hallgasson rám! Hallgassa

meg a szavamat. Most beszélek igaz szívvél, jó lélekkel. Ugy, mintha az édes anyám ölébe hajtanám a fejem, édes anyám meg a kezével simogatná az én szőghajamat. Tudja úgy, mint valamikor, régen, még — otthon.

Csak hogy más ember lett ám már belőlem. Nem vagyok ám már az a régi, jókedvű vidám fiú, ki oly sokszor megnevetette az édes anyámat. Nem is olyan bolondos mesét akarok mondani, mint szoktam, mikor még otthon voltam.

Régen volt az már, — ugy-e édes anyám?

Most már az életből beszélek. A magam életéből mondok mesét. Csak hogy ez a mese igaz. Nem úgy olvastam, nem úgy hallottam, hanem végig éitem. A magam nyomorúsága az egész.

Hallgassa csak!

Emlékszik-e arra édes anyám, mikor elszakadtam hazulról? Az utolsó estére, amelyet együtt töltöttünk.

Szép őszi est volt. Már elharangoztak, mikor én a jegyzőéki, a kiknél bucsuzni voltam, haza kerültem. Az édes anyám már várt reám. Meg is korholt, hogy oly soká elmaradtam. Én kezet csókoltam érte. Tudtam, hogy csak a nagy szeretete beszél.

Aztán mikor megvacsoráltunk, az édes anyám megfogta a kezem s kivezetett oda a rendes helyünkre a szomorufűz alá. Ott aztán leültünk közel egymás mellé a padkára.

azért az a természetellenes viszony, amely a diplomáciát és a hadsereget két külön állam szolgálatára kényszeríti, okvetlenül az egyik állam individualitásának elmosódására s végkövetkezményében teljes beleolvadásra vezet.

Hogy aztán a közös intézményekben nem Ausztria mosódik el, hanem Magyarország olvad bele Ausztriába, annak sok egyéb mellett az a főoka, hogy az osztrák soha sem lesz magyarrá, de még osztrák-magyarrá sem, hanem igenis, a magyar nagyon könnyen szokott átvedleni osztrák-magyarrá, sőt „hivatalból, kötelességből osztrák is tud lenni.“

Mindaddig, míg diplomaciánk a papírosan osztrák-magyar lesz, hasztalan tömjük tele a követségeket, konzulátusokat magyarokkal, az azért mégis csak osztrák marad, mert hisz azok a magyarok ott megszűnnek magyarok lenni, hivatalból, kötelességből osztrákká lesznek, ami tapasztalás szerint magyar embernél könnyen megy, míg az osztrák ember gyomra az ilyen transzfigurációt nem veszi be.

A külföldet nem lehet képtelen elméletekkel felültetni, az csak azt az állanot fogja önállónak ismerni, a melynek állami képviselővel érintkezhetik s ha azt mondják neki, hogy az egyik állam képviselője benne van a másik állam képviselőjében, akkor erre csak az a felelete lehet, hogy akkor az az egyik állam benne is van a másik államban s önálló állami életet nem él.

Az a magyar ember, aki minderről a külföldön jártában saját szemeivel győződik meg, bizony nem tudja azt a szívébe visszaszorított érzelmeket elnémitani, önkéntelenül kitör belőle a vallomás, hogy bizony ez nem jól van így, csak hogy rossz helyen keresi az orvoslást az emberekben, mert az osztrákká vedlő magyar ember sem fog ezen a bajon segíteni: ehhez rendszerváltozás szükséges.

Sokáig hallgattunk. Én a csillagos eget bámultam. A csillagokban gyönyörködtem. Arra is emlékszem, hogy egy szép csillagot, szebbet, ragyogóbbat a többinél, kiválasztottam magamnak. Az az én csillagom lett.

Megmutattam az édes anyámnak is.

— Nézze édes anyám, az a fényes csillag ott az én csillagom. Én elmegyek. Talán soká nem látjuk egymást. Hát csak így esztenden csak nézze meg az édes anyám azt a kis csillagot, majd az elmondja az én sorsomat. Ha a csillag fénylik, akkor a fia is boldog. Ha sápadt, halavány, akkor a fia is az. Akkor a fia is szenved.

Ugy is tudtam, hogy az a csillag csak egyformán ragyogó lesz mindig. Azért választottam birmondónak.

Mikor ezt mondtam, az édes anyám átölelt, megcsókolt. Az arcomra egy forró könnyesebb futott végig az édes anyám szeméből.

Aztán elkezdett beszélni az édes anyám, Lassan beszélt, közbe meg csak meg-meg állt a beszédben s ilyenkor oda huzott magához.

Ugy-e így volt?

Én nagyon jól emlékszem rá. Emlékszem minden szavára.

Ide írom minden szavát, hadd lássa, hogy mennyire megőriztem. Hallgassa csak.

— Édes fiam! Elmégy, itt hagyod édes anyádat. Ne félj, nem mondom, hogy maradj, nem. Menj! Lépj ki a világba. Menj, amerre

* **A kis gondolatolvasó.** A „Pécsi Napló“ mai vezércikkében nekünk ront azért a rettenetes durvaságot, hogy mi Bánffy bárót, a kinek makacsságát ő is elítéli s azt tartja róla, hogy a parlamenti tárgyalások rendes folyását dacból, hiúságból áldozza föl, politikai vigécnek mertük nevezni. Beismeri ugyan kedves lapársunk, hogy a vigéc foglalkozása tisztességes, de ránk fogja, hogy mi Bánffyban olyan vigéct akarunk a közönség szeme elé állítani „akit okvetlenül ki kell dobni az ajtón, de már a következő percben az ablakon tér oda vissza, honnét nem saját akaratából repült el.“

Nos kedves kolléga, most az egyszer nem sült el a gondolatolvasás, mert ha kissé gondolkozott volna fölötte, hogy milyen alkalmából használtuk mi azt a kifejezést, akkor nem foghatta volna ránk, hogy mi Bánffy a to lakodó vigéhez hasonlítottuk. Bécsi utazásai alkalmából neveztek mi őt politikai vigécnek, azt pedig a P. N. sem tételezheti fel rólunk, hogy mi Bánffy bécsi szereplését valami nagyon to lakodónak tartanók. Sőt ellenkezőleg, azt hisszük, hogy ő oda nem portékát árulni, hanem portékát hozni megy; bécsi utjai alkalmával tehát mindig azt a benyomást gyakorolja ránk, mint az a vigéc, aki a gazda utasításait venni hazatér s új portékákkal megrakodva indul ismét a kijelölt vidékre vevőket keresni.

Kijelentjük tehát, hogy mi Bánffy a legtisztességtudóbb vigécnek akartuk jelezni, s hogyha abban mégis némi gunyolódást, vagy pláne gorombáskodást látott a P. N., az csak onnan van, hogy egy államférfiúnak talán mégis más a feladata, mint a vigécnek, mert ez utóbbi ha még oly tisztességes ember is, mindig csak a más portékáját árulja s annak az árát is nem ő, hanem a gazdája határozza meg.

Azt persze el kell tünnünk, hogy a P. N. mint „a szalonok kedvence“ leckét adjon nekünk a „kifényezett parketten mozgó társaság légköréről és finomabb hangjáról,“ mert ahhoz mi parasztok vagyunk, csak azt csodáljuk, hogy a nálunk megrótt kifejezést ő maga egy nagynevű ellenzéki vezércikkedtől adoptálnak mondja, a ki talán mégis már forgott olyan finom társaságban, a melyben a P. N. cikkezője otthonos.

Azon viszont nem csodálkozunk, hogy

a szíved, a lelked vonz. Tanulj közdeni az életben. Tanuld ismerni az életet, az embereket. Tudom, hogy sok keserűség, sok csalódás ér. De ez majd erőssé tesz.

— Csak aztán ne csüggedj, ha valami keserűség, fájdalom ér. Légy férfi, igazi férfi. Maradj becsületes. Gondolj sokat a te édes anyádra, ki innét messziről figyel rád, imádkozik érted. Az édes anyád képe lebegjen előtted. És ha valamit tenni akarnál, gondolj arra, hogy mit szólna ehhez az édes anyád. Ha valami nagyon nehéz dolog előtt állsz, ha nem tudod, mit tégy, akkor csak kérdezz meg engem. Majd én szolgálok tanácsal.

— Ne mondd azt, hogy én csak asszony, gyöngye lelkű asszony vagyok. Bizzál te csak bennem. Ismerem az életet. Tudok tanácsal szolgálni. Csak fordulj hozzám mindig.

— Ha pedig egyszer valami nagy csalódás ér, ha valami nagyon mély sebet ütnek a lelkedben és nincs senki, a kinek elpanaszold a bajodat, nincs senki, a ki megvigasztaljon, akkor édes fiam, gyere haza. Majd aztán én gyógyítgatom akkor azt a sebet, majd én vigasztallak akkor, segíték szenvedni, segítém elviselni a bajt, ketten majd csak könnyebben elviseljük.

— Hát csak eredj édes fiam az Isten nevében! Aztán majd gyere haza . . . akkor. Itt aztán elkezdett sirni az édes anyám. Nekem is elszorult a lelkem. Én is éreztem, hogy valami összeszorítja a szívem,

„az ellenzéki lapokat legszívesebben a nem minden áron ellenzéki emberek olvassák,“ mert feltételezünk bennük annyi jó izlést, hogy nem annyira egy egy borsosabb kifejezésen, mint inkább a kameleonszerű következetlenségben botránkoznak meg.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 14.

Levél egy fürdőre készülő asszonyhoz.

Mind szent igazság, bájos nagysád,
Mit ön előttem konstataált;
A forróság gyötrelmes itthon,
A fürdőszézon is beállt.
Ilyenkor minden uri hölgynek
Fürdőzni illik — jól tudom
S én mégis azt tanácslom önnek,
Maradjon itthon asszonyom!

Maradjon itthon, hisz ön írja,
Hogy egészséges, mint a makk;
S csak azért menne el Karlebadba,
Mert így kívánja a divat.
Mert ha ön nyáron honn maradna,
Fölzugna a társadalom
És szánakozva nézne végig . . .
Maradjon itthon asszonyom!

De mért is menne, látja, itthon
Ön missziót is teljesít
S ha itthon lesz, tán tudtán kívül
Egy régi nagy bajon segít.
A leányok inkább férjhez mennek,
Több frigyét kötnek mondhatom,
Ha önt a nyáron köztünk látjuk,
Maradjon itthon asszonyom!

Mert látja, látja, azért félnek
Nősülni ifjaink manap,
Tudják, hogy mit kíván a „nobless“
S hogy mily nagy ur ma a divat,
Tudják, hogy mily nehéz megélni
S a nőnek igénye vagyion,
Bármily kevés a hozománya, —
Maradjon itthon asszonyom!

Tudják, hogy sok kell toáletre
Estélyre, bálra s többire;
A boldogságnak nagy az ára,
Hát nem nősülnék sohase,

könyvek is túlultak a szemembe, de visszafajtottam.

Hadd maradjanak máskorra. Majd ha senki se lát. Ugy is lesz még módom benne.

Ugy-e így volt édes anyám? Ugy-e jól emlékszem mindenre. Különösen az utolsó szavaira.

— Aztán majd gyere haza — akkor!
— Édes anyám, én haza megyek, várjon rám! Ne ijedjen meg. Hisz édes anyám mondta, hogy menjek. Én engedelmeskedem. Azt is megmondom, mért megyek haza.

— Édes anyám, ragyog-e még ott a házunk fölött az a csillag? Van-e még olyan szép, tiszta fénye, mint mikor eljöttem. Ha igen, hát ne higgyen neki az édes anyám. Hazudik.

Mert a fia most szenved. A lelke beteg. Pedig erős ám a lelke. Sokat elbirt, sokat szenvedett, de ugy-e, nem panaszkodott soha? Sohse mondtam én édes anyámnak, a mióta elszakadtam hazuról, hogy valami bajom van. Pedig volt nagyon is sok.

De elviseltem, eltűrtem mindent. Egy kicsit megingott a bizalmam az emberekben. Más szemmel nézem a világot. Ez az egész.

De ami most ért, azt nem tudom elviselni olyan csöndesen. Ezt már nem tudom elhallgatni az édes anyám előtt. Meggyónom őszintén, igaz lélekkel.

Megcsaltak édes anyám. Az, a kibem legjobban bíztam, a kit legjobban szerettem, az fordult el tőlem.

Tudják, hogy csupán fürdőzésre
Kell minden nyáron egy vagyon,
Ezért félnek a rózsalánctól, —
Maradjon itthon asszonyom!

Maradjon itthon s orvosolja
A társadalmat, mely beteg.
Igy mások is tán honn maradnak
És sok szegény férj nem remeg;
Igy nemsokára az megy el csak,
A kit beteg-óg átka nyom
S a kit az orvos küld fürdőre,
Maradjon itthon asszonyom!

S ha rám csak azért nem hallgatna,
Mert férjét unja ön talán
És tőle szabadulni vágyik,
Hogy nézzen udvarlók után
Ezt nem muszáj fürdőn keresni,
Udvarló köztünk is vagyon;
Szarvakat mi is tudunk rakni, —
Maradjon itthon asszonyom!

Alba.

Napirend 1897. július 15-én.

Naptár: csütörtök, jul. 15. — Róm. kath.:
Apostolok oszlása. — Prot.: Apost. oszl. — Görög-
kél. (jul. 3.) Jácint. — Zsidó: Thamusz 15. — Nap
kél 4 óra 3 perckor; nyugszik 7 óra 36 perckor.
Hold kél este 8 óra 30 perckor este; nyugszik 5
óra 13 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 20.5 Celsius fok meleg;
légnymás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, hű-
vös idő és eső várható.

Térzene délután 6 órakor a sétatéren.

— (Szepes-ekviem.) Pénteken,
f. hó 16 án délelőtt 10 órakor a belvárosi
plébániatemplomban néhai Szepes Ignác b.,
pécsi püspök halálának évfordulója alkalmá-
ból, gyász-istentisztelet tartatik, melyen a
városi bizottsági tagok s a tisztikar vesznek
részt.

— (Csödbekerült iskola.) Szabó
Ferencet, a siklósi polgári iskola igazgatóját,
a szegvárdi állami gimnáziumhoz rendes tanár-
nak nevezték ki, minek következtében a
siklósi polgári iskola tantestülete a szélrózsa
minden irányában széteszlik. Az igazgató
maradása birta volna türelemre a többi ta-

Hisz tudja édes anyám, ki volt ez.
Olyan sok szépet irtam már róla. Arról a
feketeszemű halavány arcú leányról, a Tardos
leányról.

Ez hasított egy mély sebet a lelkem
közepén.

Mert hát én szerettem ezt a leányt édes
anyám. Szerettem most is és úgy érzem, hogy
szeretni is fogom, a mig élek. Azt hittem,
hogy ő is szeret. Nem mondta — igaz —
egy szóval se soha. De hát én azt olvastam
ki a szeméből, azt éreztem ki a hangjából,
a kezesorításából. Csalódtam.

Pedig hányszor mondta az édes anyám,
hogy vigyázzak magamra. De hát én nem
tehetek arról, ha rabja lettem ennek a le-
ánynak.

Talán ő se tehet róla. Maga sem tudta,
hogy mit csinál velem.

És én nem is gondoltam soha arra, hogy
az a leány csak játszik velem. Hogy csak
gyönyörködik az én nagy szerelmemben.

Most már tudom, hogy csak így volt.
Megmondta ő maga, mikor utcljára náluk
voltam.

Mikor aztán én beszélni kezdtem neki
az én igaz szerelmemről, hát csak nevetett
és azt mondta, hogy nem hisz benne. Nem
is hitt soha, nem is fog hinni soha.

Azóta nem voltam nála. Nem is megyek
többet. Mit keressek ott? Csak hogy azért
nem tudom kitörlni a lelkemből annak a
leánynak a képét.

nárokat, a kik évek hosszú sora óta ugy-
szólván nyomeruságos fizetésért szolgálták
jobb ügyhöz méltó buzgalommal a tanügyet,
de hogy most az igazgató is távozik, a többi
tanár is más állás után néz, mi bizonyára
sikerülni fog nekik, tekintetbe véve az or-
szágos tanárihiányt. A gazdag alapítvánnyal
rendelkező siklósi polgári iskola gondnok-
sága és bölcs kupaktanácsa ime most ma-
gára veessen, ha tanárai ott hagyják az in-
tézetet, ahol boldogulni egyáltalában nem
voltak képesek, valóságos harangozói fize-
tést adván évek hosszú során át azoknak a
férfiaknak, akiknek a többitől eltekintve meg-
volt az az érdemük, hogy tanári oklevelük
volt.

— (Gazdasági tanfolyam.) A
földművelési miniszterium által az ország több
helyén rendezett gazdasági tanfolyamra vár-
megyénk jelentkezett tanítói közül a követ-
kezők küldettek ki: Dillmann Lajos bo-
zsoki, Földváry Nándor mohácsi tanítók
a pápai gazdasági iskolához; Eisenbarth
Ferenc himesházai tanító a csákovári isko-
lához; Kocsis Mihály siklósi tanító az adai
iskolához; Krámer Róbert és Krámer
Antal mágoesi, Pribék József mohácsi ta-
nítók a kecskeméti gazdasági iskolához. Ne-
vezettek a kurzus alatt teljes ellátásban s
megfelelő pénzbeli segélyben részesülnek a
földművelési tárca terhére. A kurzus f. évi
augusztus 1-én veszi kezdetét és teljes egy
hónapig tart.

— (Az electrotechnikai tanfo-
lyam bezárása.) A pécsi kereskedelmi
és iparkamara által szervezett electrotechni-
kai tanfolyam, mely ezelőtt 5 hónappal nyit-
t meg, e héten fejeztetett be a hallgatók viz-
gájával. A bezáró ünnepélyen jelen voltak a
város részéről Majorossy Imre polgármester,
a kamara részéről Littke József elnök, Rat-
kovits Ferenc alelnök, Reisch János kamarai
tag, Dr. Zárai Károly kamarai titkár, In-
cédy Dénes főgimn. igazgató, Dischka Győző,

Belevésődött az, odanőtt a lelkemhez.
Magammal hordom mindig, a mig csak a
lelkem él.

Ugy fáj a lelkem, a szívem édes anyám.

Sokat csalódtam, sokan megcsaltak. El-
tértem mindent. Nem panaszkodtam senki-
nek se.

De ezt nem tudom elhallgatni. Nagyon
keserves, nagyon kínos, hát azért mondom
el, hogy az édes anyám legalább tudja.

Azért írom meg előre, hogy meg ne
ijedjen, ha haza megyek, a sápadt arcomtól,
fénytelen szememtől. Meg aztán, hogy ne
kelljen otthon szóval is elmondanom az egészet.

Nem lenne hozzá annyi erőm, hogy ott-
kon mondjam el az édes anyámnak. Így
messziről könnyebb.

Otthon majd csak már vigasztaljon. Ha
ugyan meg tud vigasztalni. Vagy segítsen
elviselni a bajomat, ha ugyan előbb össze
nem rokadok alatta.

Csak arra kérem édes anyám, hogy azt
a leányt ne szidja, ne átkozza. Jó leány az
nagyon. Meg hát én most is szeretem és nem
tudnám elviselni, hogy valaki előttem csak
szóval is bántsa.

Hátha ő maga se tehet róla. Inkább
édes anyám, imádkozzék azért a leányért,
annak a leánynak a boldogságáért. Majd ha
hazamegyek, hát én is segítek. Ugy is már
régén imádkoztam.

Édes anyám haza megyek. Várjon!

Göndör Sándor.

Koharits N. János és Jusztusz Mihály, a tan-
folyam előadó tanárai Littke kamarai el-
nök megnyitó beszéde után kezdetét vette
a hallgatók vizsgálja. A vizsga eredménye,
a különböző előképzettséggel bíró hallgatók
szabatos felelete bárkit meggyőzhetett afelől,
hogy a kamara e tanfolyam szervezésével
közszükséget pótolt, mert a hallgatók által
felmutatott fényes s a gyakorlati ipar terén
gyümölcsözőleg értékesíthető eredménye szak-
szerű, kitűnő tanítás mellett csak úgy volt
elérhető, hogy a hallgatók a tanfolyamnak
reájuk nézve kiváló fontosságát felfogva, az
előadásokat szorgalmasan látogatták s meg-
becsülni tudták ez által a kamara áldozat-
készségét. A vizsga befejezése után Littke
J. kamarai elnök köszönte meg az előadó
tanárok fáradozásait, kik teljesen díjmentesen
vállalkoztak a meglepő sikert felmutatott tan-
folyamon az előadásokra, — majd Majorossy
Imre polgármester intézett a hallgatókhoz
buzdító szavakat s a tanfolyam megörökítése
céljából megkérte a kamara képviselőt,
hogy az előadások jegyzeteit könyvalakban
bocsássa közre, mihez a város közönségének
támogatását kilátásba helyezte. A hallgatók
részéről Frank József mondott köszönetet a
kamarának s az előadó tanároknak. A ka-
mara — mint értesülünk — a tanfolyamok
sorozatát a megállapított terv szerint foly-
tatni fogja s egymásután szervezi a gépkeze-
lői, építőmesteri vizsgára előkészítő stb. tan-
folyamokat.

— (Iparosok Lapja.) Ily cím alatt
folyó hó 31-én a pécsi Ipartestület kiadásá-
ban s Baillier Sándor hirlapíró, lapunk
segédszerkesztőjének szerkesztésében iparos-
közönség indul meg Pécsen. — Az iparosok
lapja minden vasárnap jelenik meg s felöleli
a pécsi s a pécsi keresk. és iparkamara ter-
ületén levő összes iparosok érdekeit.

— (Vidéki-Hirlapírók-Szövet-
sege.) A vidéki hirlapírók szövetsége folyó
hó 25 én (vasárnap) délután 5 órakor Szeg-
eden a kereskedelmi és iparkamara ülés-
termében rendkívüli közgyűlést tart. A köz-
gyűlést megelőzőleg ugyane napon délután
4 órakor az igazgatóság tart ülést. Az igaz-
gatósági ülés tárgysorozata: 1. A belügy-
miniszteri észrevételek kapcsán visszaküldött
alapszabály tervezet módosítására vonatkozó
javaslat. 2. Kamocsy Imre háztulajdonos
ajánlata, hogy szegedi háza a szövetség ja-
vára kisorsoltassék. 3. Felsőbánya telekvételi
ajánlata. 4. Jelentés a felügyelő bizottság
üléséről. 5. Az elnökség előterjesztései. A
közgyűlés tárgysorozata: 1. A belügyminisz-
teri észrevételek kapcsán visszaküldött alap-
szabály tervezet módosítására vonatkozó ja-
vaslat. 2. A kolozsvári helyi-választmánynak
Brassay Sámuelra vonatkozó indítványa. 3. Lenkei Lajos indítványa, hogy az
alapító- és pártoló-tagok névsora kinyomat-
tassék és széles körben elterjesztendő legyen. 4. Jelentés az igazgatóság működéséről.

— (Garay szobrának leleple-
zése.) Garay János Szegvárdon felállítandó
szobrát szeptemberben fogják leleplezni.
Szárnovszky Ferenc, a ki a szobrot mintázta,
a talapzat elkészítése végett már Szegvárdra
utazott. A szobor, melyet Párisban öntöttek,

a napokban érkezik Szegzárdra. Ugyancsak itt fogja Szárnovszky a szobor géniusát is elkészíteni.

— **(Temetés.)** Kisasszony József, megyei árvaszéki jegyző temetése tegnap este hat órakor volt, óriási részvét mellett. Különösen megható látványt nyújtott, hogy a korán elhunyt fiatal ember barátai tömegesen jelentek meg s kísérték ki a temetőbe koszorúkkal elhalmazott koporsóját. A temetésen ott volt az egész vármegyei tisztviselői kar Koszits Kamill főjegyző vezetése alatt. Továbbá a városi tisztviselők és a budai-külvárosi törvh. bizottsági tagok, Majorossy Imre polgármesterrel élükön; a kölcsönös segélyező egyesület tisztviselői a végül nagy számú résztvevő közönség.

— **(Fizetésjavítás.)** Brandt Ede, mohácsi polgári iskolai igazgatónak a vallás és közoktatásügyi minisztérium ma érkezett leiratával a jövő iskolai évtől kezdve évi fizetését 100 frttal fölemelte.

— **(Uj plébános.)** A várdombi plébániára a vallás és közoktatásügyi miniszter Györkö Ferenc, várdombi adminisztratort terjesztette be az egyházmegyei hatóságnak plébánossá leendő kinevezés végett.

— **(Hangverseny.)** A „szombatosok asztaltársasága“ Szigetvárott, folyó hó 17-én (szombaton) a vasuti vendéglő helyiségében a „Pécsi Polgári Daloskör“ szíves közreműködésével tánccal egybekötött zártkörű hangversenyt rendez. Belépő jegy: személyenként 50 kr., családjegy 1 frt 20 kr. A tiszta jövedelem a szegények, özvegyek és árvák segélyezésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este pont fél 9 órakor. Kedvezőtlen idő esetén másnap azaz 18-án tartatik meg. Műsor: 1. „Népdalok“ Szerző: Huber és Borsay. Előadja: a „Pécsi Polg. Daloskör.“ 2. „Az én lakásom.“ Költemény. Irta Tompa Mihály. Szavalja: Bezeredy Ábel. 3. „Borzalmas história.“ Irta: Kreymann A. Kacagtató énekes életkép. Előadja: három jobb sorsra érdemes zengőművész. 4. „Dialog.“ Előadják: Müller Gizella k. a. és Nicsovics Sándor. 5. „Két emigrált lengyel zsidó.“ Irta: Kotze E. Szórszalat hasogató kettős kuplé. Előadja két ismeretlen. 6. „Népdalok.“ Éneklő: Csizsár József, zongorán kíséri: Vész Albert. 7. „Fülemlé és csiz.“ Kettős. Lecoque K. „Nap és Hold“ című operettjéből. Előadják: Graumann Juliska és Weidinger Sarolta k. a., a „Pécsi Polg. Daloskör“ női működő karának tagjai. 8. „Szabadságdal.“ (A soproni dalünnepély versenydarabja.) Szerző: Huber Károly. Előadja: a „Pécsi Polgári Daloskör.“ 9. „Fatzke“ Tréfás magánjelenet. Irta: Winter E. Előadja: egy gyámoltalan törvényszéki szolgál. 10. „Légyott.“ Tréfás kettős. Irta: Langertre S. Előadja: egy ur és egy másik ur. 11. „Népdalok.“ Irták: Gál F. és Hoffer K. Előadja: a „Pécsi Polg. Daloskör.“ 12. „Nyitány.“ Erkel Ferenc, A „Hunyady L.“ című operájából. Zongorán négy kézre előadják: Goldstein S. és Vész Albert.

— **(Tanügyi hír.)** A közoktatásügyi miniszter Haugh Bélát és Szabó Ferencet a szegzárdi állami főgimnáziumhoz rendes tanárokká kinevezte.

— **(Kinevezés.)** Ruzický Riknár, szigetvári járásbírói jegyző, a bonyhádi járásbíróshoz albiróvá kineveztetett.

— **(A képviselőválasztók számának apadása.)** Tolna vármegye területén a jövő évre érvényes képviselőválasztók névjegyzéke szomorú bizonyosságot adja a közgazdasági és adózási viszonyok rosszabbodásának. A választók száma egy év alatt a hat választó kerületben 826-tal kevesbedett. Legnagyobb az apadás Rátkay László képviselő pincehelyi kerületében, hol a választók száma 248 al apadt; ezen kerület egyik községében, Felső Iregthen, a választók száma 245-ről 120-ra szállott le. A filokszéra által sujtott községekben legnagyobb mérvű a csökkenés s ennek lehet tulajdonítani, hogy a megye székhelyén, Szegzárdon, a jövő évben kevesebb választó lesz, mint a filokszéra által nem igen sujtott Dunaföldváron.

— **(Hogyan bannak Szlavóniában a magyar iparosokkal.)** Egy pécsi iparos panaszszal járult ma reggel polgármesterünkhöz, elpanaszolván azt a méltatlanságot, amely vele egyik szlavóniai országos vásáron megesett. Az iparos annak rendje s módja szerint beállit kocsijával a többi kocsik közé a vásár területre, midőn egy rendőr onnét kiharancsolja s felszólítja, hogy kövesse a városházára. Ottan 10 frt bírságot sóztak a nyakába s kocsijával kiállitották az országuttra, onnét kellett kézben cipelni portékáját a vásár területre. Különös a dologban, hogy a többi szlavóniai vásárosok valamennyien kocsistul együtt állottak a területre s ugy csomagolták ki áruikat s csak a horvát hatóságok hirhedt magyar gyűlölete eszközölte, hogy ily barbár módon bántak el egy magyar iparossal. A polgármester jegyzőkönyvet vétetett föl a panaszról, melyet illetékes eljárás végett a horvát bannak kütdenek meg.

— **(A pécsi Polgári Kaszinó)** könyvtára ismét megnyílik, miután az új könyvtári jegyzék, mely a gazdag könyvtár összes könyveit magában foglalja, már elkészült. A könyvtár tehát folyó 17-től (szombat) délután 5 órától kezdve a tagok rendelkezésére áll.

— **(Eltűnt leány.)** Feit Terézia, szomajomi születésű, 22 éves leány, eltűnt az édes anyja, Kolrusz Terézia előbb Feit Józsefné, jelenleg férjezett Pölc Józsefné házából. A leány, aki a falu csinosabb szépségei közé tartozott, minden szó nélkül távozott hazulról s nem vitt magával mást, csak egy kis batyuban a ruháit, meg egy esernyőt. Utját Pata puszta felé vette, de hogy onnan aztán merre távozott, nem tudják. Most a kaposvári szolabírószék intézkedése folytán mindenfelé keresik az eltűnt leányt.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi városi anyakönyvvezetői hivatal házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Urakovics Lajos, rk., Pécs — Windischmann Anna Teréz, rk., Pécs;

Hernesz János, rk., Pécs — Müller Teréz, rk., Pécs;

Tóka György, rk., Pécs — Meixner Mária, rk., Mozsó;

Plichta Ágoston Gellért, rk., Budapest — Horváth Julianna, rk., Pécs;

Jordán Ádám, ág. ev., Pécs — Wölfl Anna, rk., Pécs;

Bradics István, rk., Pécs — Szlipcsevics Teréz, rk., Pécs;

Leipnik Sándor, izr., Pécs — Guttmann Zsófia, izr., Pécs;

Weisz Jakab, izr., Pécs — Pollák Anna Netti, izr., Pécs,

— **(Alakuló ünnepély.)** A pécsi cipész-, timár- és bőrkészítő segédek szakegylete folyó hó 25-én (vasárnap) az egyleti kerthelyiségben (Gyár-utca 7. szám) működő előadással, énekkel, szavalattal és tánccal egybekötött III. alakuló ünnepélyét rendezi. Az ünnepély kezdete d. u. 4 órakor. Az előadás kezdete este 8 órakor. Belépti díj személyenként előre váltva 20 kr., a pénztárnál 30 kr. Jegyek előre válthatók Petrovits Dezső fodrászüzletében (Kossuth-utca 20. sz.), Novák János vendéglősnél (Gyár-utca 7. sz.) és a rendezőségénél. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén 8 nappal később lesz az ünnepély, melynek műsora a következő: Ünnepi beszéd. Tartja az egyleti elnök. „Mi a sorsod, szegény munkás?“ Előadja Gilice A. asszony. „Egy gondolat bánt engem.“ Előadja Horváth József. „Kik vagyunk mi?“ Előadja Vojtek Juliska k. a. „Munkásokhoz!“ című vers elszavalása. „A bányász sorsa.“ Előadja Németh Anna k. a. „A vándorlegény.“ Előadja Schmira K. „Mágásokhoz!“ Előadja Verb György. „Munkás vagyok!“ Előadja Barnhardt Imre. „A jövő.“ Dramolett 1 felvonásban. Irta: Moróc Jenő. Személyek: Munkás Bernhardt Imre. Igazság nemtője Vojtek Juliska k. a. Végül a rendelőóra. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Almási Tibamér. — Rendezi: Kirsteier János. Személyek. Dr. Faragó, orvos Kirsteier János. Hermin, leánya Horváth Róza k. a. Raviánszky, legfőbb ítélőbíró. Bass Lőrinc Pennás, városi képviselő Petrovits Dezső. Vazul, rend. kap. tollnok Leitermann József. Biztos Flóri Lajos. Pál, inas Magda, cseléd Faragónál Windischmann János, Cirer Paula k. a. 1-ső 2-ik hordár Lang Kálmán, Héder Károly. Idő: jelenkor. Történik Faragó ur rendelőszobájában. Sugó: Farkas János. — Ügyelő: Bordofszky Tamás.

— **(A cirkuszról.)** E héten is igen élvezetes műsorral szórakoztatta Endersné lovardája azt az elegáns és szépszámu publikumot, mely esténként megtölti a lovardát. Különösen hatásos mutatvány a szalagrablás, melyet a társulat három legkittünőbb és legfessőbb lovárnője igazán bámulatos vakmerőséggel ad elő. Igen jók a komikus lovaglási jelenetek is s Wallacelábművészeti mutatványait is sok tapssal tünteti ki a közönség. Vakmerő lovaglós miss Olga s miss Joze fin, de leginkább miss Marianna a kedvencei a publikumnak. Rieffenach igazgató kitűnően idomított lovainak produkciói mindenkor legérdekesebb részeit képezik az előadásoknak, melyeken az ügyes bohócok mutatványain igen jókat lehet kacagni. A társulat valóban megérdemli azt a szép pártfogást, melyben a közönség

már kezdettől fogva részesíti. A cirkusz tetőponyvája, melyet a folyó hó 4-díki vihar letépett, már helyre van állítva s így a közönség esetleges esős időben is védve van s a kényelmes berendezés minden igénynek megfelelő.

— **(Az ötfilléres levelezőlapok.)** Megirtuk annak idején, hogy az osztrák kormány ötfillérre akarja fölemelni a nyílt levelezőlap árát és ettől olyan bevételi többletet remél, melylyel a postaforgalomban tervezett javítások költségeit fedezheti. Most azonban az osztrák kormány ezt a tervet végleg elejtette. Nem is lett volna helyén a levelezőlap árának fölemelése, de különösen helytelen volna a levelezőlap árának öt fillérben való megállapítása. Ötfilléres pénzünk nincsen és az egyfilléres is csak a ritkaságok közé tartozik, már pedig nagy hiba lenne, ha egy olyan forgalmi cikknek az ára, mint a levelezőlap, olyan összegben állapíthatnák meg, melynek kifizetése nehézséggel jár.

— **(Leleplezett kisértet.)** Manap már az elemi iskolás gyerek is tudja, hogy nem léteznek, legföljebb kisértők, (az utóbíróról nincs tudomásuk) mégis akárhányan akadnak a felnőttek között, kik készek meg esküdni rá, hogy látták a „szellemet“. Ilyenféle történetről veszünk hirt egy sokác községből, hol nem rég temették el a falusi kisbíró. Egy tudós asszony azonban váltig hirdette, hogy a szelleme még most is feljár egy szép özvegy asszonyhoz.

— Minap is láttam a függönyön keresztül árnyékát a szép asszony szobájában . . . esküdzött a vén Sybilla. Szakasztott ő volt a megboldogult kisbíró.

Szöveget ütött fejébe ez a mese a délceg Mitónak, aki szeretője volt a hamis özvegynek s elhatározta, hogy szemébe néz ő a kisértetnek. Lesbeállott többedmagával egy ezüstös holdfényű estén s ime éjjélkor csakugyan megérkezett az özvegy házához, halotti leplében az eltemetett kisbíró . . . A szavuk elakadt s majd elszaladtak, mikor a csodálatos mély siri hangra felpattant a szép özvegy házikójának ajtaja, majd nyikorgás nélkül bezárult. Mécset gyújtottak a szobában, a legények az ablak leeresztett függönyén jól látták az ölelkező árnyakat, amint a könnyen öltözött menyecske odaborult a kisértet mellére.

— Az ördög vigyen el, mondta fogcsikorgatva a féltékeny Mitó, no majd a szemek közé nézünk most . . .

És a szemek közé néztek a bepálinkázott ficsurok, mert amikor kilépett a kisértő kisbíró, a legények eleibe ugrottak, s bárha a kisértet rémesen megfenyegette is őket kezével, nem tágitottak . . . És mivel a háztól és a falutól elvágták az utját, ekkor megszaladt a kisértet a közel sötét sziklás völgy felé, de fehér lobogós halotti palástja elárulta, meggátolta is a menekülésben úgy, hogy a legények a patak partján, amely a köves mélységben folyt utólérték . . . Reá

támadtak; az nem szólt hozzájuk ember hangon . . . Csak lihegett, hörgött. Mitónak a kezeiben maradt a hosszú fehér szakáll, mire rémületében úgy meg taszította a halott kisbíró, hogy az a sziklás meredélyen jajgatva lehengeredett a patak medrébe . . .

— A gonosz lélek volt, kiáltották a megrémült legények és elszaladtak . . .

És másnap, a midőn a völgy felé hajtották nyájakat a pásztorfiuk, a patak köves partján ott feküdt jajgatva a kisbíró. De nem az eltemetett, régi, hanem az új, a fiatal, a tüzes fekete szemű . . .

— **(Önkéntesjelöltek bevonulási igazolványa.)** A hadügyminiszter egyetértőleg az osztrák és a magyar honvédelmi miniszterekkel az egyévi önkéntesjelöltek bevonulási igazolványának érvényességi határidejét a katonai szabályzatok értelmében körrrendeletileg a kiállítás napjától számított három hónapra állapította meg. E bevonulási igazolványok csatolandók az önkéntesség elnyeréseért beadott folyamodványokhoz s ez esetben érvényességük a jelzett határidőn túl, a döntésig terjed.

Órák, ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti Schönwald Imre órás és ékszerész Pécs.

barátokról, nemes passziókról s egyre bizonyítgatá, hogy ő távol tartotta magát tőlük.

— Mi sem fekszik távolabb tőlem, mint hogy önnek s barátainak a szórakozás nemét előírjam. Különböleg lehet, hogy undorodásomnak oka csak erényes nevelésben rejlik; azonkívül pedig tudomására is akartam adni, hogy rendkívüli honvágy gyötör, s hogy ezt még Smaít grófnő sem volna képes tőlem elűzni! Ép azért kérem, engedjen hazautaznom gróf s legyen meggyőződve, hogy lovagias oltalmáért és védelméért a legmélyebb elismerést fogom emlékezetemben őrizni!

Otonie elfordult, száraz szeméihez emelte battiszt kendőjét — fölőseges, de kiténő egy mozdulat — hisz észrevette, hogy szőke vis-á-vis-jének szép kék szeméi áruló nedvességgel telvék meg.

— Ha engem el méltóztatik hagyni, úgy Önnel megyek, ha pedig nem engedi, úgy követni fogom! szolt esdeklő arccal Pollwitz gróf.

Otonie önkénytelenül nevetett. — És vendégei?!

— Hadd mulassanak, vadásszanak s játszanak addig, míg valami hírrel visszatérek. S aztán, ha ez kívánságom szerint lesz, úgy nagy mosást tartok kastélyomban . . . de ha nem . . . akkor ismét játszom velük . . . va banque!

— Nem gróf, ezt nem szabad tenni! szolt igéző mosolylyal Otonie. — A védangyali szerep tetszik nekem — de egy szót sem addig — míg szüleimhez térek! e szavak után hirtelen kiosont, de elég lassan, hogy füleit még e kedves szavak érintsék: Mily szép remény!

gultság nélkül, barátságos hangon, miközben kezével a pamlagra mutatott.

Helyet foglalt Otonieval szemközt.

— Nem hozok semmit, de elszereznék [vinni valamit, például Önt tisztelt kisasszonyom! Legelőször pedig engedje meg, hogy hogyléte felől tudakozódjam s kérdezzem, vajjon mikor lesz szerencsénk önt ismét nálunk üdvözölhetni! — Adla sürgős visszajövetelét kéri!

— Miért nem jött Adla értem?

Vigó tekintetét a földre szegte s aztán kezeit összekulesolva esdeklő: Ó kisasszony, nem szabad tovább itt maradnia, hisz nővérem nem jöhet ide, ez hirdhet ház!

Otonie arca, nem annyira a szégyentől, mint haragtól, vérvörös lett.

— Ugyan ne nehezítse a lelkét ilyen balga és valóban nevetséges eldöntésekkel — válaszolt. — Pollwitz gróf tetőtől talpig nemes ember. A legelőzékenyebb módon felajánlott vendégszeretetét öreg nőnje unszolására egy olyan pillanatban fogadtam el, amikor azt sem tudtam hová, merre menjek, mert még annyi pénzem sem volt, hogy a legközelebbi vasuti állomásig zónázzak! Nincs okom elhatározásomat megbánni.

Vigó e szavak hallatára megütközéssel nézett Otoniere.

— Nem értem, Nagysád! Nem-e gondoskodtak nővérem házában a legjobban kényelméről?

— Beismerem, hálával beismerem, de egy oly férfival, ki halálosan megsértett, egy fedél alatt lakni,

— (Beszámoló.) Árgól szakadt csavargót vezet a rendőr a kapitány elé. Az utcán fogta el késő éjjel, mert botrányosan részeg volt. A kapitány nézi-nézi az embert, s egyszer csak odaszól neki:

— No Márton megint roszt tettél?

— Dehogy kérem — feleli a csavargó bátran. Dolgoztam. Hajót huztam Mohácson fölfelé egy forint husz krajcár napszámért. Munka után pedig jól esik az ital.

— Lopni nem jártál arra Mohács felé?

— Már hogy tennék olyat — felel a csavargó. Csak nem viszem más felé is a rossz híreket.

Tanügy.

Iskolai értesítők.

II.

A pécsi állami főreáliskola értesítője. Az értesítő elején Gallovich János tanárnak ünnepi beszédét, melyet a f. évi március 15-én rendezett ifjúsági ünnepségen elmondott, továbbá Kálmán Miksa tanártól emlékbeszédet találunk, melyet elhunyt kártyás, Maksay Zsigmond emlékének szentel. Mindkét munka sikertült s méltólag vezet be az értesítőt. A tanári testület 17 tagból állott, kikhez a hitoktatók s a rendkívüli tantárgyak tanítói sorakoznak. A végzett tanulmányok osztályonként való felsorolása után a két felső osztály irodalmi dolgozatai-

nak tételei, utána a könyv- és szertárak gyarapodása következik. A lefolyt tanév története és eseményei érdekesen vannak előadva egy külön fejezetben, a mit követ az ifjúsági egyesületek beléletéről szerkesztett beszámoló. Ösztöndíjas tanuló volt 9, jutalomban részesült 12 tanuló. A négy alsó osztály párhuzamos osztály volt. A tanulók összes száma 451, közülök helybeli 196, megyebeli 109. Az általános eredmény teljesen kielégítőnek mondható, amennyiben csak 19 tanuló utasított osztályismétlésre. Minden tantárgyból jeles eredménnyel végeztek Körösi László, Leichter David I., Kertész Gusztáv II., Spitzer Károly III., Váry Andor IV., Weisz Ödön VII. és Grünhut Béla VIII. oszt. tanulók. Az intézet kiadásai a f. évben 55.841 frtra rugtak.

III.

A pécsi „Porgos“-féle felső kereskedelmi iskola értesítője. Bevezetés gyanánt Kondor Béla intézeti igazgató tollából szakzerű tanulmánytal találkozunk „Régibb és újabb könyvtel-írók“ cím alatt, amely az értesítő 40 oldalát foglalja el és mint önálló becsü dolgozat magasan fölötté áll az iskolai értesítőben megjelenni szokott sablonos értekezéseknek. Szerzője mélyreható tanulmányt végzett és sikeresen megoldotta a maga elé tűzött feladatot. Az értekezést követi az igazgatói jelentés a lefolyt tanév fontosabb mozzanatairól. A tanári testület 8 tagból állott. A végzett tananyag felsoro-

lása után az érettségi vizsgálatokról szóló jelentés, ezután az ifjúsági önképzőkör működéséről szóló beszámolás következik. A tanulók száma összesen 88 volt. Érettségit tettek és pedig jeles eredménnyel Grossmann Oszkár, Habermann Károly és Scheffer Árpád; jól 7-en, elégségesen 18-an. Az értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal zárul, tájékoztat nyújtva egyben a tanulóknak, hogy milyen pályákra képesít az intézet osztályainak elvégsése.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Hentaller Lajos szólal föl személyes kérdésben, kijelentve, hogy a „Magyarország“-ban megjelent közleményét megírta, mert Heccegh sem kormányparti lapokban, sem a „Budapesti Hírlap“-ban, melynek munkatársa, nem cáfolta meg őt, noha ez utóbbi lap épp úgy támadja a kormányt, mint maga Bartha Miklós.

Heccegh Ferenc szintén személyes kérdésben felszólalva, kijelenti, hogy nem tartotta szükségesnek a cáfolatot, mert a közleménynek semmi fontosságot sem tulajdonított.

Következett ezután a napirend: a cukorprémiumról szóló javaslatnak általánoságban való folytatólagos tárgyalása.

Berger Ignác nemzetipárti kívánja, hogy a kormány gondoskodjék répatermel-

nem akartam. Ez készített a vendégszerető segédkezett elfogadni.

Vigó megrémülve felugrott. — Szent Istenem, hiszen fogalmunk sincs a történetekről! Nem is sejtettük, hogy sértve érzi magát! Az Istenért kérem, nevezze meg azt a szemtelent!

— Kernow Béla!

— Az ön . . . ön . . . vőlegénye?

— Volt, de már nem az!

A tengerész a halottak fölött annyira elkábult, hogy alig tudott magán uralkodni; néhány percig mozdatlanul megállt, de aztán ismét leült s váltig erősítette, hogy az egész sértés csak félreértésen alapszik.

— Természetes, hogy az! Kernow rossz tett végrehajtáshoz tartott képesnek s ezt tanuk előtt be is vallá s ez a tette megmérhetetlen gáttal vetett közénk. Nem akarok részletezésekbe bocsájtkozni, mert a pusztas visszaemlékezés is elegendő, hogy idegessé legyek. De mondja csak, hogy van Kernow?

— Állapota ugyan nem reménytelen, de örvendtes sem. A sebláz még igen erős.

— Rothbergben fekszik?

— Természetes! Hazaszállításáról még hetekig sem lehet szó.

— Csak azért kérdelem! — E szerint Rothbergbe semmi szín alatt sem térhetek vissza. Köszönöm Adla szivességét. Sziveskedjék neki tudomására adni, hogy legnagyobb sajnálatomra sem térhetek oda vissza, ahol oly kimondhatatlan boldog, de egyszersmind boldogtalan is voltam. Hazatérek szüleimhez.

A barátságos követ kénytelen volt így üresen, —

miután Pollwitz gróf szívélyes meghívását a legudvariasabb módon visszautasította, — ismét hazatérni.

E jelentés után Ottonie könnyebben lélegzett fel. Ezek után biztosabban s öntudatosan járhatott el. Felkereste tehát Pollwitz gróft magánlakosztályában, a midőn tudta, hogy egyedül van. — Megjelenése kellemes meglepetés volt Pollwitznak.

— Gróf — mondá egy zsölyében helyet foglalva — felkerestem, mert tudtam, hogy egymaga lesz. Amit most fognak ajkaim tolmácsolni, — azt csakis önnek mondják!

Pollwitz, egy titkos hang sugallatát követve, megcsókolta Ottonie kezét, de ez hirtelen elvoná azt s így szólt:

— Köszönetemnek kifejezést adni nem akarok, mert még mindenkor azt tapasztaltam, hogy a köszönet úgy az ajándékozót, mint az ajándékozottat egyaránt megszégyeníti. Nemde mindketten büszke emberek vagyunk? Tehát egymástól csak bizalmat s nyíltságot követelünk.

— Ó, követeljen többet, követeljen mindent tőlem, szives örömet adom oda!

Ottonie nem figyelve a gróf eme ömlengésére, folytatta:

— Nyíltan s bizalmasan tudomására adom tehát, hogy barátságos és vendégszerető kastélyában mind- eddig otthonosan éreztem magam, de ez éjjel véletlenül rájöttem, hogy Dobric nem egyéb egy játékbarlangnál!

Szegény Pollwitz majd elpirult, majd elsápadt ijedségében, leginkább imádotjának lábaihoz borult volna bocsánatért esdekelve. Gagyogott valamit pajkos

sünk feljavításáról. A cukorprémium reánk nézve káros és csak az osztrák gyárosoknak hasznosítható. Elveti a javaslatot.

Mezőssy Béla függetlenségi azzal kezdi beszédét, hogy a kormánypárt kommandóra teljesíti a hallgatást. No ugyan szép kötelességteljesítést várhat a nép ezektől a képviselőktől. Az ellenzék nem kérde, hogy száraz ágon hallgató ajakkal meddig ültök csüggedt madarak, nem törődik a sugalmazott kormánypárti sajtó rágalmaival, fenyegetéseivel, nem Bánffy villámaival, hisz azok az urak oda át sem törődnek Justh justament politikájával, melyből csak gunt üznek. Reméli, hogy ez a justament politika a Bánffy-rendszer politikai testamentjének a megpecsételése lesz. A prémiumok, kar-tellek a nemzetek vérszopói. Hisz Hegedüs Sándor, az 1888-iki előadó, állította a parlamentben, hogy a kivitel emelkedésével a prémium leszállítandó. Láng Lajos, a tavalyi előadó, elismerte, hogy a cukor-prémium osztrák érdek. Mivel úgy ezek az urak, mint pártjuk megtagadják a régi elveiket, nem fogadja el a javaslatot.

Szentiványi Árpád szintén nem fogadja el a javaslatot, mert a kormány meggyűlöli a szövetségek alakulását, a gazdák védekezését.

Lukács Gyula rövid felszólalásában kijelenti, hogy Ausztriának semmit sem szavaz meg soha, tehát a szőnyegen forgó javaslatot sem.

Hock János szerint ez a javaslat taktikailag összefügg a sajtószabadsággal. A magyar nem kanári madár, hogy cukorért fölálldozza a közszabadságokat. Elveti a javaslatot.

A vitát holnap folytatják, ha ugyan valami kompromisszum közbe nem jön. Mert Bánffy b. miniszterelnök teljesen leforrázva érkezett vissza Bécsből, a kinek a király a leghatározottabban kijelentette, hogy Erdély ügyetlenkedéseért nem kívánja Magyarország közállapotainak teljes felforgatását; elég neki bőven az ausztriai fejtelenség állapot. Ugy kombinálnak beavatott körökben, mivel a Rothschild csoport a beruházási kölcsön megadására végső terminus gyanánt augusztus 15-ikét tűzte ki, tehát Bánffy b. kénytelen lesz a kompromisszum megkísérlését kezdeményezni. Az ellenzék azonban csakis akkor szünteti be a további harcot, ha a 16. §-t végképpen s egész terjedelmében elejti a kormány.

Ma délután különben minisztertanács volt, mely ezzel a kérdéssel és a módozatokkal foglalkozott.

TÁVIRATOK.

— **Egyházak segélyezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormány a jövő évi költségvetésben újabb százezer forinttal felemeli az egyházak segélyezésének tételét, hogy nagyobb mértékben segélyezhesse, valláskülönbség nélkül, az egyházak csekélyebb illetményű lelkészeit.

— **A király távirata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunknak a szultánhoz intézett békekötést sürgető ismert táviratát Athénben nagy lelkesedéssel fogadták; a görög sajtó dicsőhimnuszokat ír királyunkról, mint a béke apostoláról.

— **Pichler Győző újabb aférje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kiss József lapja, a „Hét“ mult vasárnapi számában képen és írásban bemutatta az obstrukció főbb szereplőit. A képek mellé kommentárul adott „Heten vagyunk uraim, heten“ című apróságban azt írja Pichler Győzöről, hogy az a télen meghalt, de Juszt Gyula az obstrukció érdekében feltámasztotta. Pichler Győző ezért Dienes Márton és Székely Béla dr. által provokáltatta Kiss Józsefet, mert szerinte a karcolat a „Kossuth hírlapja“ kiadóhivatalában őt ért állítólagos sikkasztási gyanura és a becsület-bíróóság ítéletére célzott.

— **Nagy tűzvész.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagymihály községben óriási tűzvész volt. Harminc házat elhamvasztott.

— **Hamis dollárok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gömörmegye Betlér és Hosszurét nevű községeiben hamis amerikai dollárbankók vannak forgalomban. A kivándorlottak küldték Amerikából hozzátartozóiknak.

— **Sztrájk Angliában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Angliában százezer gépiparos sztrájkol.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk elnöklété alatt közös miniszteri tanácskozás volt, melyen Goluchowszky, Kállay, Krieghammer, Bánffy és Bádeni vettek részt. A minisztertanács tárgya az ausztriai és magyarországi belpolitikai helyzet volt. Bádeni miniszterelnök állását az égeri események s az alkotmányhű nagybirtokosok nyilatkozata megrendítette. Utód-

jául Merwert grófot, Tirol helytartóját emlegetik.

— **A sziámi király Stockholmban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A sziámi királyt, Stockholmba érkezésekor, Oszkár svéd király és a svéd trónörökös fogadták.

— **A bolgár fejedelem Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd, bolgár fejedelem, neje és gyermeke meglátogatására, Rómából Bécsen át Magyarországra, Szent-Antalra érkezett.

Nyilt-tér.*)

GÖRBERSDORF

Klimat. gyógyintézet tüdőbetegek számára.

1896. július 28-án.

Alólírott, mint a görbersdorfi tüdőbetegek klimatikus gyógyintézetének tulajdonosa, segíteni akarván a szenvedő emberiségben, örömmel hozom nyilvánosságra, hogy gyógyintézetemben a

„MARGIT“ Magyar Selters

gyógyvizet 1879. óta állandóan a legjobb eredménnyel alkalmazom a légutak hurutos bántalmainál. A Margit-víz gyógyintézetemben is kivívta magának a megérdemelt Magyar Selters gyógyviz elnevezést. A legtisztább lelkiismerettel ajánlom ezen kiváló gyógyviz alkalmazását orvostársaimnak és a mellbajokban szenvedő emberiségnek is.

Dr. Theodor Römpler.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vinoleum

szépen festő és rendkívül gyorsan ható szer faligomba képződés és a fa rothadása ellen, valamint szer phylloxera ellen.

Egyedül kapható: MARTON MIKSA, építkezési vállalkozó- és fakeskedőnél Pécsen.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

Vezérügynöksége

Budapest, Váci-körút 32. szám alatt.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő-garnitúráit, ipari cselokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körfürészeit, kaszáló- és aratógépeit,

továbbá **SACK-féle** **ekéit, vetőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.**

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A Fairbanks-féle téglagyár kizárólagos képviselése.

Az 1897—98. tanévre

idegen tanulók,

a középtanodák I. és II. osztályából teljes ellátásra és a tanoncok különoktatására való figyelemmel, elvállaltatnak. — Kies hely, egészséges lakás, nagy kerttel. Papnövelde-utca 23. szám.

Báthory-utczában

egy ház

kerttel, kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a m. kir. államvasutak gőzcséplőkészleteit, továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat, és mindennemű egyéb gazdaság gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-fűrészeket, malomberendezéseket, trieurókat, darálókat, a legjobb perenosporafecskendőket, szecsavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb árakon, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre.

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak, valamint régi gépek ujjakkal becseréltetnek.

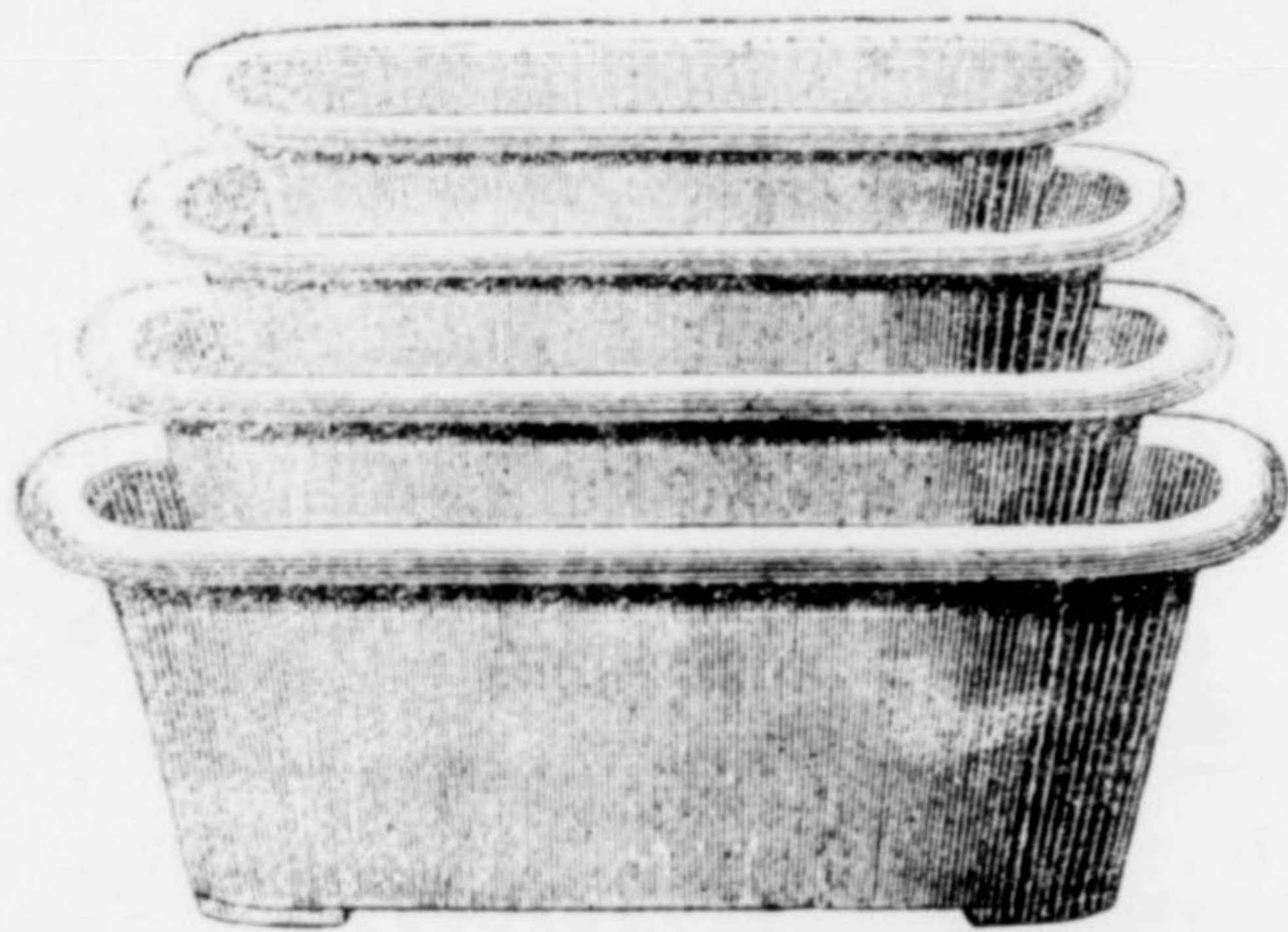
Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom. Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. szám., (a „Köztelek“ mellett.)

CSUKÁS ZOLTÁN épület-, horgany és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü legjobb szerkezetü jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkádjait,

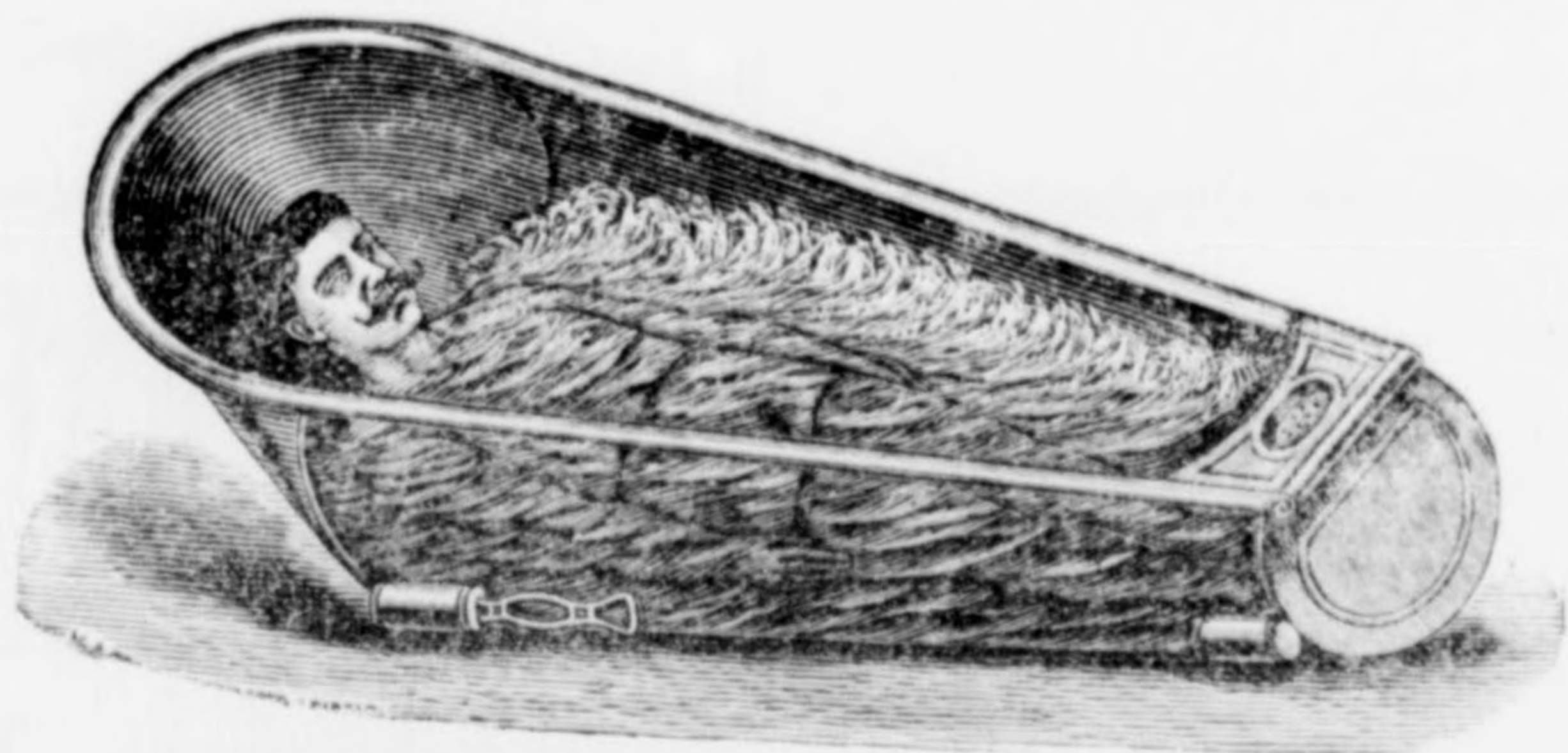
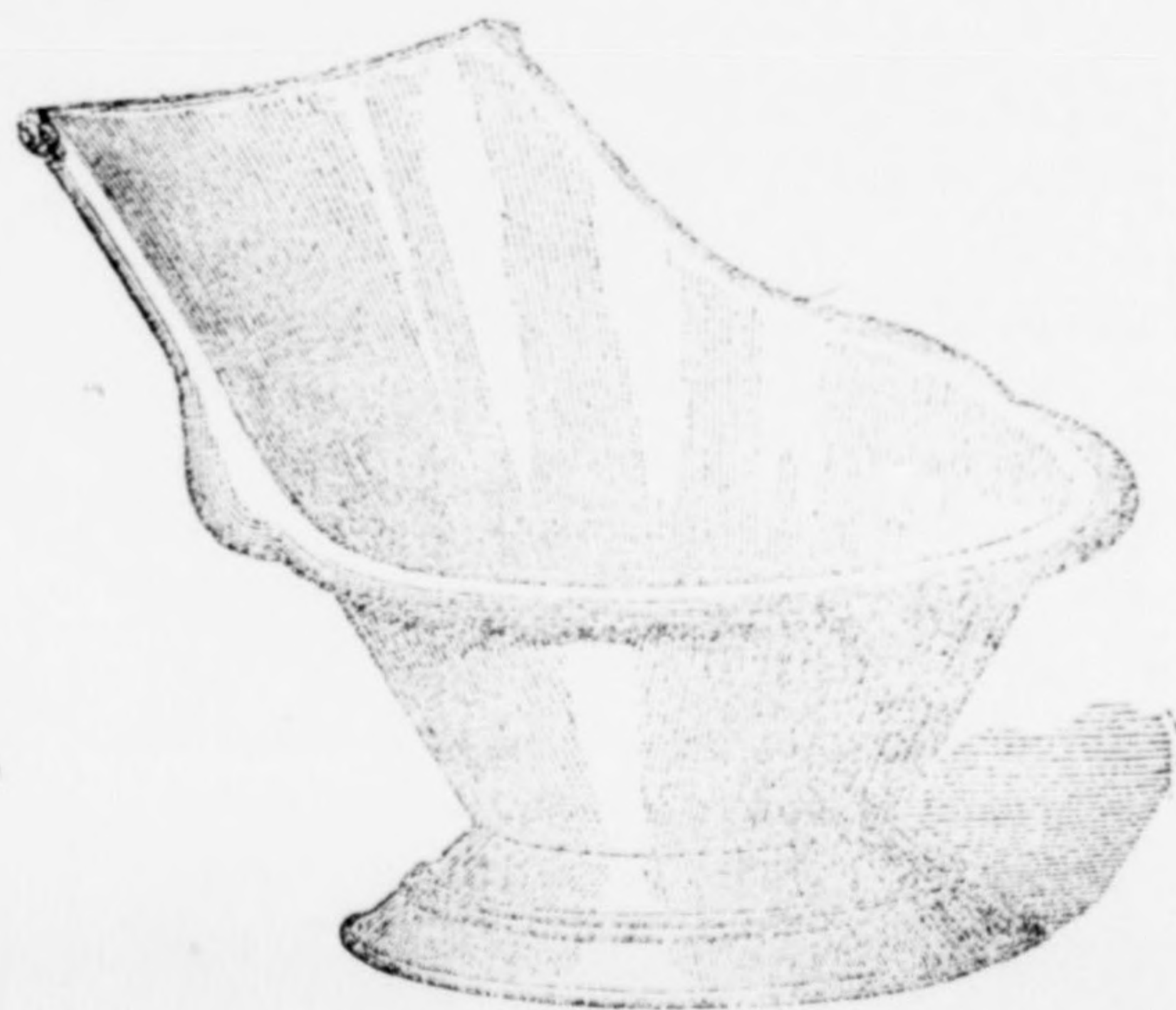
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closettek

fölállítást, nagy választéku

konyhaberendezéseit:

Tető- és toronyfedések, tetőcsatornák és ezink-
ntikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak (Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)